



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm Ginetæ in Gallia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

De Insigni
onte: ab.
Francie.

Ioānes Feronius, suisq; distinctū coloribus hodieq; spectari adfirmat, in basilica Calidi moris vulgò *Chaumontel* apud Luzarchum in ditione dicti Matthæi. Subsequenti verò ætate Othonis Imp. mutatum cōprobat idē auctor ex Dani historia, cū alter eiusdē nominis Matthæus Buchardi Barbatī parēs & belli contra infideles Dux in Terra sanguinis (locus est vbi hodie Lugdunū situm, cui à memorabili Maurorū strage mansit nomen) deuictis hostibus, cœloq; Amorræo eorum Principe, Aquilas triumphatrices exinde sexdecim, totidem quōt ceperat signa, cum Cruce rubea (qua candida Fraciæ gētis more vti consuevit) antiquis insignijs in perpetuum rei gestæ testimoniū, quasi *Memor ensis* immiscuit; quæ ad successores continuata serie translata, adeoq; ad ipsum Annā Montmorentiorum Ducē maioribus militari laude haud inferiorem (quod symbolū eius ex armato brachio manuq; liliatum, seu Francicum gladiū preterdente cum voce *APLANOS* abunde indicat) deuenere. Omnib. ille honorū gladib. gloriosissimè decursus, clarissimus, regni Gallici defensor acerrimus, & regionum liberorum tutor, & quasi alter parens est habitus, eū in Herculis Alenconiorum Ducis destinati (qui mutato nomine Franciscus appellatus est) sacro lustrico fidei iure est datum; cui Francisco pacē, vti Gallia, bis in regno sancitam, nos hoc æternū debemus, quod in sac. nostro lauacro, hæreticis ne quidquam frementibus, spopōderit, nomenq; quod cum Auo Francisco I. cōmune habebat, imposuerit. Quantum verò huius Annæ Montmorentiadū meritis, summæq; in patriam, & Galliæ nomē charitati sese obstrictam senserit ipsa Gallia, tunc demum monstrauit, cum viri tot adoreis macti orba, quasi in funere publico constituta, ad cuius patrociniū se verteret, ignoraret; & iusta regali ferè pompa, deducta, nempe ipsius effigie, qui honos solis regibus, ac Regum filijs in eo regno habetur, persolueret.

ORDO EQUITVM
Ginetæ in Gallia.

Carolus Tudes, siue Martellus, à Martello, & martialibus quodammodo gestis, nomē sortitus, Equestris ordinis in primis fuit studiosissimus, adeoque annullorum vsum Romanis Equitibus olim proprium in imperio Gallico renouauit, nobilemq; collegit Equitum manum, cui Ginetæ symbolum annulis, & torquibus insculptum cæterisque corporis ornamentis præferendum dedit, moremque ad tempora vsque S. Ludouici transmissit. Huius instituti varias ab auctoribus adferri rationes tradit Bernardus Girardus Dominus Hallianus Galliæ Regis historiographus: Dominus tamen Hayensis præfectus Pictauiensis ad coniugis dicti Caroli etymon, quam veteri lingua tanetam aut Ioannem vocare solitus erat, causam refert. Petri verò Beloijs Præfidis Tolosani sententia nobis haud improbanda videtur. Is à memorabili illa, per Carolum regniq; procères de Saracenis (quam ex Hispania in Galliam descenderant) apud Turonium parta victoria, nō incongruè desumit, quod nobilissimos quosque, qui ei prælio interfuissent Ginetæ titulo, & insigni maculis nigris interstincto, donasset, testandæ vtiq; posteritati eam se gentem (quæ partibus illis Hispaniæ, Ginetæ copia nobilissima, in Christiani nominis penitiam exiuerat) ad interitum deleuisse. Est autem Ginetæ in Hispania mustelæ, aut vulpis genus potius (quod variū apud Iulium Cæs. Scaligerum legas) pellem habens partim nigram, partim subcinericiam, maculis præsertim nigris insigni ordine resperfam, ob odorem, pulchritudinis raritatem, aliasque dotes principibus viris commendabilem, teste Cardano, qui ex Hispania illud submitti adfirmat, etsi non ignoremus eiusdem etiam nominis præstantissimos equos (quos Ginetas appellare solent) à Regibus Hispaniæ mune.

Anno circiter 738.

Exoter. Exercita. li. 15. de subtilitate.

muneris (ob excellentiam) vice , ad externos cohonestados Principes , non raro adornari , & Gineta vehi (quod Maurorum more equitare est) inter nobilitatis decora apud Hispanos haberi : quorum cursu in Hippodromis maxime oblectantur , dum Equestres instituunt pugnas , in quibus arundinibus , & cannis hastarum loco se mutuo exercent , eum ad modum , quo Mauri hastas torquere , & in hostes iacere solere : quos ludos *Iuegos de Cannas* patria lingua nominant . Et Ginetae Equitibus nomen inde mansisse , & quod nonnulli referant , haud adeo absurdum duxerim .

Genista, & Spartum quid Plin. lib. 19. & 24.

Sunt qui scribant Carolum VI. Regem , auctorem Ordinis Genistae , aut Sparti , vulgo *Cosse de Geneste* extitisse . Verum ut dicto Beloijs placet , non fuit illud Equestrium virorum honorarium , sed solummodò eorum , quos Seruientes ad arma , aut Scutiferos vocamus , qui nobili essent sanguine , procreati , custodiam corporis Regij agentes , quosque Rex ipse , Ioannis I. Castellae Regis exemplū securus (qui Armigeros insigni *Rationis* donauit) armigerorum titulo gaudere , & opera eorum , tamquam voluntatis suae , & mandati interpretum apud Principes uti voluit : insolentiae nimirum vitandae , qua per vulgares illos apparitores humili plerumque loco natos , apud eminentioris notae proceres , qui superiorem excepto Rege neminem agnoscunt , peccari saepe esset indignum . Eius rei tabulas producit Petrus de S. Iuliano in antiquitatibus suis Burgundicis , quibus Carolus VI. Robertum Margnyum , huius sodalitij Armigerum , quod non nisi in

P. Beloyus cap. 10.

verum nobilem cadere potest , nuncupauit vestigiumque eius rei hodieque apud Normannos extare produnt Gallici annales .

EQUITVM LILII

Ordo in Regno Nauarrae .

Sanctius Hispaniarum Imp. & IV. Nauarrae Rex , eam maiestatis , ac potentiae amplitudinem consecutus , qua nulla maior nec aequalis Gothici regni euerfione in Hispania visa fuerat , tot amplorum regnorum facta , inter filios suos diuisione : Nauarram Garciae ordinis huius Equestris fundatori , Castellam Ferdinando , Soprabiam , ac Ripacurtiam Gundisaluo , Arragoniam denique Ranimiro (qui primus omnium Arragonensem titulum geticilij nominis loco sibi ac posteris vendicauit) attribuit . Huius Garciae VI. Nauarrae Regis aetate , qui Nagerensis , siue de Nagera (locus is erat incunabilis , domicilio , & sepulcro regis eiusdem clarissimus) cognominatus fuit ; Hispani scriptores diuino numine inuentam tradunt , sacratissimam Diuae Virginis Regalis Monasterij in vrbe Nagerensi imaginem , cuius honori , Garzias Rex , & coniux Stephana stirpis Foxiensis , filia nimirum Comitis Carcaffonae (cui originem suam debent Foxij , & Candalae Comites , qui postea quingentos plus minus annos dominij praefuerunt) opimum religiosorum ordinis D. Benedicti conuentum dedicauerunt : ipseque Rex ordinem Equitum Lilij , quem ante omnes in Hispania augustissimum reperio , certo conscripto numero , erexit ; vasculum liliis candidis insignite , & memoratae Virginis imagini adpictum , rei praebuit auspiciū teste P. Beloyo . Eius namque assumpto emblemate , Rex Equitum adlektorum vestes lilijs acu , vel alia nobilioris manus opera elaboratis , insigniri mandauit . Cui etiam sodalicio Infantes Regij adscripti , magnoque Nauarrorum exterorumque procerum (quibus Rex antiquorum erga Nauarrae Regis meritorum cōtemplatione , priuilegia Equitum Roncisualis anno 1043. confirmauit) adnumerata series .

1023,

Cap. 12. Insigne Equitum Lilij.